

Π Ε Ρ Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α – Π Ρ Ο Σ Θ Η Κ Α Ι

1102

1446. Συμβόλαιον ταβουλαρίου Γ. Χριστιανοπούλου, ἀπὸ 2 Ἰουνίου, δι' οὗ ὁ Βασίλειος Ἀμπράμος ἐκ τοῦ χωρίου Μεσοκεφάλα τῆς Κρήτης χειραφετεῖ (ἢ χορηγεῖ ν έ μ η σ ι ν εἰς) τοὺς τρεῖς υἱοὺς του, ἐξ ὧν οἱ δύο τελευταῖοι εἶναι ἀνήλικοι,

ἐν 473, σ. 98–99.

«...στερεὰν καὶ βεβαίαν συγουριτάδαν καὶ χωρισίαν ποιῶ ἐγὼ Β. Α. ... ἐσᾶς τούδε Νικόλαον, Μανοῆλ καὶ Ἰωάννην ... τοὺς γνησίους μου υἱοὺς καὶ ἀγαπημένους καὶ τῶν μερῶν σας διὰ ὅλην τὴν ὑποταγὴν παιδικὴν εἰς τὴν ποίαν ἕως τώρα ἐμὲ ὑποτάσσεσθε καὶ διὰ ὅλον ἐκεῖνον τὸ ποῖον ἐσᾶς ὅλους ἀνταμοῦ ἢ πᾶσα ἐνὸς ἀπὸ ἐσᾶς εἶχα ἢ ἐμπόρου νὰ ζητῶ ἢ νὰ εἰπῶ ἢ νὰ ρικιρίρω ἢ ἐσεῖς ἐμέν, ἢ τινὰς ἀπὸ ἐσᾶς. Εἰσθε κρατημένοι νὰ δόσετε ἥτις διὰ πατρικὸν καὶ μητρικὸν καὶ ἀδελφικὸν λογαριασμὸν ὅπως σὰν ἀκόμι μὲ χαρτία, γραφές, ἀπόφασες καὶ μὲ πᾶσα ἄλλον τρόπον δικαίως καὶ ἀδίκως ἀπὸ ἀρχῆς κτίσεως ἕως τοῦ νῦν. Τὸ λοιπὸν τώρα διὰ τὴν δικολογίαν καὶ διὰ κάθα ἐν ἀπὸ τὰ ἄνω γεγραμμένα εἶμαι καὶ κρατῆζομαι πληρωμένος διὰ τὰ λεγόμενα ὅλα. Σᾶς διαγέρνω πάντοτες θαρετοὺς καὶ σιγούρους καὶ ἀναπαῖμένους διατὶ τίποτις οὐδὲν ἔλειπεν. Ἀπάνω εἰς τοῦτο διὰ τὸ ποῖον ἐσᾶς ἢ τινὰν ἀπὸ ἐσᾶς νὰ πορέσω ποτὲ ἢ νὰ ἀναγυρεύσω ἢ νὰ ἐναντιώσω ἢ θέλω νὰ πειράξω καὶ ὁδία πατρικὴν μου εὐλογίαν δίδω ἐσᾶς πρόβατα τετρακόσια καὶ περιβόλια δύο, βαλμένα εἰς τὸν τόπον τοῦ Μαύρου Κορμού. ... ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐμπροσθεν εἰς τὰ ποῖα νὰ ἐμπορῆτε καὶ νὰ σᾶς ἔναι πρέπον νὰ ποι(ή)σετε πᾶσα σας ὄφελος καὶ θέλημαν, χωρὶς τινος ἐναντιότητος, ἔστωντά με τὸ βάρος ἐκείνων μοιράζοντα τὰ λεγόμενα πράγματα ἀλλήλω σας. Ἐκ τρίτου, ὅταν ἐσεῖς θελήσετε καὶ ἀρέσειν ἀληθινὸν ὁδιατῇ ἐσεῖς οἱ ἀναγεγραμμένοι Μανοῆλ καὶ Ἰωάννης οὐδὲν εἰσθε ὁμουληκίαν, θέλω ὁ λογαριασμὸς τῶν προβάτων καὶ περιβολίων νὰ ἔχη ἐξουσίαν ἢ σύμβιός μου, ὀνόματι Μαρία, μητέρα ἐδική σας, νὰ ἀποκρατῇ ὅλον τὸ μερτικὸν τὸ ἐδικόν σας, ἕως ὅτου νὰ ἔλθετε ὁμουληκίαν, ἀποκρατῶντας ἐσᾶς ἀπὸ τὴν εἰρημένην ἐσοδίαν τῶν εἰρημένων πραγμάτων, οὐδὲν ἔστωντα κρατημένη ἀπάνω εἰς τοῦτο τινὸς νὰ δείξῃ λογαριασμὸν. Καὶ ἂν ἐγγε ἀπὸ τὰ εἰρημένα παιδία, ἦγουν ὁ Μανοῆλ καὶ Ἰωάννης, τινὰς ἐπέθανεν ἢ καὶ τὰ δυὸ ἐπεθάναν χωρὶς ὁμουληκίαν, τότες ἢ μοῖρα ἐκεῖνοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἢ τῶν ἀπεθαμένων νὰ διαγέρνῃ εἰς τὴν λεγομένην των μητέρα, μνημονεύοντα ἐκείνους κατὰ τὴν διάκρισίν της, ὡς καθὼς ἔναι συνήθεια τῆς ἡμῶν ρωμαϊκῆς γενεᾶς. Καὶ μὴ ἔστω ποτὲ τῆς τοῦ ἐναντιόντος τὴν παροῦσαν συγουριτάδαν ἄνω εἰς πέναν λίτρας χρυσίου πέντε, ἀπομένοντα ἢ παροῦσα συγουριτάδα σῶα καὶ στερεά, ἐν τῇ προτέρᾳ δυνάμει αὐτῆς. ...».

